

SLOVANOVINY

ŽÁKOVSKÉ PRÁCE ZE SLOVANU

2014 / 2015

Školní rok 2014/2015

POMALU A JISTĚ KONČÍ...

ZBÝVÁ POSLEDNÍ MĚSÍC...

**UČENÍ, POSLEDNÍ OVĚŘOVÁNÍ NAŠICH
ZNALOSTÍ, ŠKOLNÍ VÝLETY, SPORTOVNÍ
AKTIVITY, ZÁJEZDY...**

**LOUČENÍ SE S KAMARÁDY A UČITELI VE
TŘÍDÁCH, VYSVĚDČENÍ...**

Čtení a zábava Slovanovin

Školní redakce: Kateřina Mládková, Pavlína Dosoudilová,
Kristýna Nováková

Korekce, grafika: Jakub Štolfa

Práce v hodině slohu.

TAJEMNÁ OSOBA

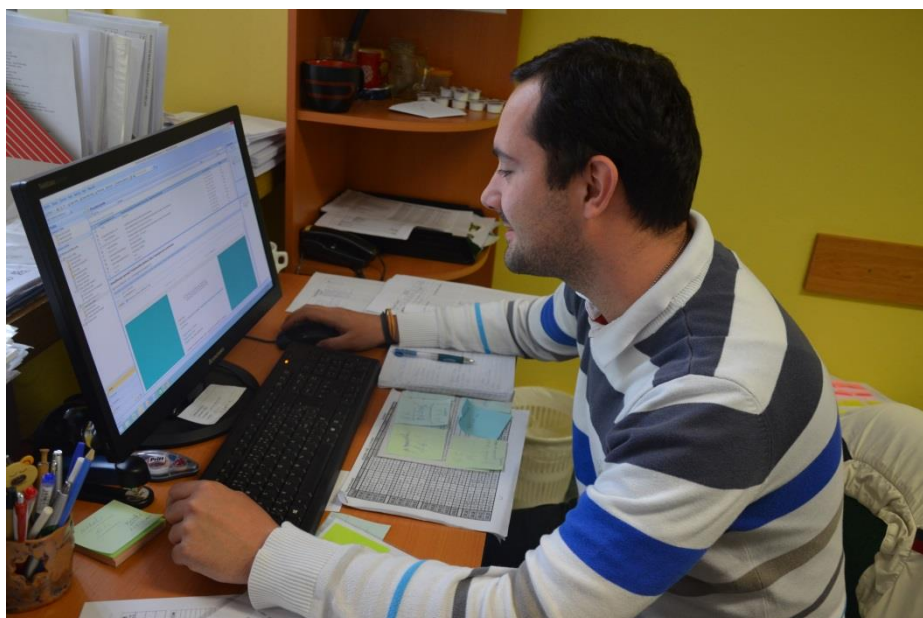
Ahoj holky a kluci. Rádi bychom Vám představili osobu, která nás na začátku školního roku navštívila ve třídě. Její totožnost byla před námi nejprve utajena, ale postupným pokládáním otázek jsme nakonec zjistili, kdo to je. Tajemná osoba byl muž, který pochází z Vysočiny. Narodil se ve městě Třebíč v roce 1986. To znamená, že je mu teprve 28 let. Prozradil nám, že jeho práce souvisí se školou a poté jsme se dozvěděli, že je to náš školní psycholog jménem Josef Mižigar.

Pan psycholog je střední postavy, má hnědé oči a tmavé vlasy. Jeho styl oblékání je lehce ležerní, nejradši má modrou barvu. Je to dobrý strážník, chutná mu i v naší školní jídelně, ale mnohem raději si zajde do restaurace na oblíbený steak s pečenými brambory nebo zeleninou. Má radši hořčici než kečup. Na hudební nástroj nehraje, to vzdal, když mu paní učitelka ve 2. třídě řekla, že na to nemá talent. Klukům ve sportovce se zdálo, že má zmatek ve fotbale a ve sportu se moc nevyzná. Ale to jen proto, že nemá žádný oblíbený tým. Když si chce totiž pan psycholog zaspportovat, vybere si plavání, jízdu na kole, občas běhá a v zimě lyžuje. Ve svém volném čase poslouchá muziku, chodí do divadla a rád se setkává s přáteli.

Náš pan psycholog Josef Mižigar vystudoval psychologii na Univerzitě Palackého v Olomouci. Umí německy a od září začal chodit na angličtinu. Na základní škole mu dělala problém matematika, ale zato ho bavil dějepis a český jazyk. Vždycky ho lákalo vaření a původně chtěl jít na hotelovou školu, ale teď je rád, že se rozhodl pro práci psychologa. Podle jeho vlastních slov jsou pro našeho pana psychologa v životě nejdůležitější tyto čtyři věci: zdraví, přátelé, rodina a práce. Jeho životním cílem je mít dobrou práci, která ho bude bavit a uspokojovat.

Pan Mižigar na nás působil sympaticky, byl usměvavý a vypadal spokojeně. Většina z nás se shodla na tom, že kdybychom měli nějaký problém, zašli bychom si k němu pro radu.

Kluci a holky z VIII. B a VIII. E

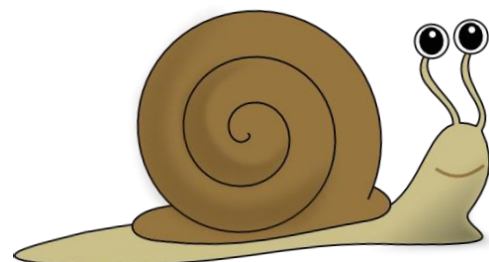
BAJKY

Orel a šnek

Žili, byli orel a šnek. Orel se všude chlubil, jak je silný, rychlý a nepřekonatelný. Jednou se orel potkal se šnekem a šnek mu říká: „Když říkáš, že jsi nepřekonatelný, tak se s tebou chci vsadit, že budu doma dřív než ty!“ Orel hrdě přijal a říkal si, že šnek nemůže vyhrát. Šnek začal odpočítávat. V momentě startu orel mohutně zamával křídly, aby vzletěl, ale to už byl šnek dávno doma a jen se smál.

A ponaučení? Nikoho nepodceňuj.

Bronislav Frank, VIII. E

O lišce a surikatě

„Kde to jsem?“ divila se liška.

„Jsi v poušti u mě v doupěti, měla jsi ošklivý úraz. Spala jsi spoustu dní a já se o tebe už bála“, odpověděl tajemný hlas.

Liška hrůzou skoro zešedivěla. „Já? Co se mi stalo? Mně, takové opatrné lišce?“

„Copak si to nepamatuješ?“

„Naposledy si vzpomínám, že jsem chtěla nalíčit past na surikatu, která kolem mě stále pobíhala. Velice mi to vadilo! Tak jsem jí udělala pod kopcem jámu, aby do ní spadla a skutálela se dolů.“

Liška vůbec nic netušila.

„Byla jsi dlouho na sluníčku a pak jsi do té jámy vyčerpáním spadla, ale já tě zachránila.“

„A kdopak vůbec jsi?“ zeptala se liška.

„Copak mě nepoznáváš? To jsem já, ta surikata, pro kterou jsi kopala jámu! Kdyby nebylo mě, nebylo by ani tebe!“

Poučení: Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Nikol Dědková, VIII. E

Vlk a želva

Když se jednou potkal vlk s želvou, vyprávěli si své příběhy. Želva začala: „Já to mám domů velmi blízko! Bydlím támhle za stromem, v rohu obýváku mám velkou truhlu zlata! To ty určitě nemáš!“

Vlk se zamyslel a představil si, jaké by to bylo, kdyby měl tolik zlata, jak želva povídala. Vlk využil informace a zeptal se želvy: „Když máš tolik zlata, tak to asi hodně chodíš nakupovat, že ano?“

A želva pokračovala v chvástání: „No to tedy! Ty tomu vůbec nerozumíš! Nikdy toho nebudeš mít tolik co já!“

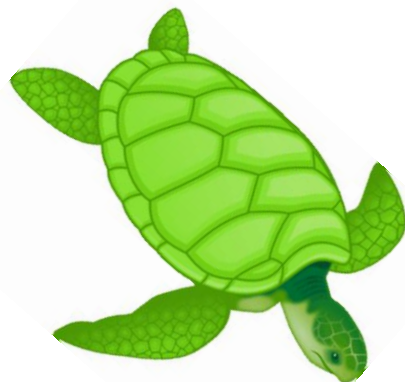
Vlk opět přemýšlel: „A mohla bys mi to, želvo, dokázat tím, že zítra ráno půjdeš do města a něco drahého mi koupíš?“

Želva souhlasila.

Na druhý den ráno želva odešla do města a v tu ránu vlk využil situaci a želvinu truhlu celou vyloupil. Želva dlouhou dobu přemýšlela, jak se to mohlo stát.

Nakonec si uvědomila, že kdyby se takhle nepředváděla, nemuselo ji to potkat.

Simona Mácková, VIII. E

Pelikán a ryba

Pelikán letí nad mořem a hledá ryby, aby se najedl. Když nějakou zahlédne, letí k ní, ale ryba mu vždycky vyklouzne.

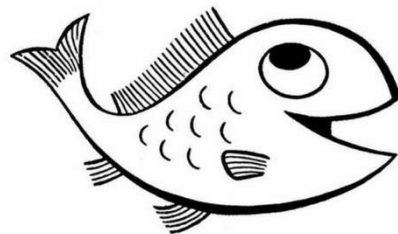
Přemýšlí, jak by nad nimi vyzrál. Pomalu se vznáší nad hladinou a naříká, že ho bolí křídlo. Připlave pěkná rybička a lituje ho.

Pelikán se lísá: „Ty jsi tak hodná a citlivá, nechceš se proletět?“ Ryba odpověděla: „Ano, ale já nevydržím na suchu. Pelikán jí uklidňuje: „Neboj se, naberu do zobáku vodu a ty si tam vlezeš.“ Pelikán nabral vodu do zobáku, potom nabral rybu, ale místo, aby jí ukázal oblohu, spolkl ji. Pelikán zahnal hlad, ale ryba, která byla tak hodná, byla snědena.

Dávejte si pozor, komu pomáháte!

Tereza Zelinková, VIII. E

R jako RYBA

POPIS NAŠÍ TŘÍDY VI. A

Naše třída sídlí ve školní budově Základní školy Slovan v Kroměříži. Třída je střední velikosti a vedou do ní úzké bílé dveře. Zaujme Vás její světlost díky bílé malbě. Dovnitř svítí paprsky slunce přes průzračná okna. Podlaha je pokrytá linem.

Když vstoupíte, uvidíte dřevěný výklenek s knihami a papírovými kvádry. Napravo od Vás visí dvě nástěnky. Nalevo stojí knihovna se složkami a sešity. Vedle visí obrazy. Uprostřed třídy mají své místo lavice a židle. Používáme zelenou křídovou tabuli. Mezi tabulí a dřevěným výklenkem je kousek zdi s kachličkami, umyvadlo a odpadkový koš. Na parapetu našly své místo rostliny v květináčích, o které pečuje Helča. V levém rohu má paní učitelka stůl s pomůckami.

Určitě každého zaujme velký nápis **6. A Vítejte** na magnetické tabuli. Na levé straně od dveří se nachází plátno s větnými členy a síť s obrazy krajin. Naši třídu máme rádi, i když nemá interaktivní tabuli, DVD, televizi ani jiné vymoženosti. Tuto techniku využíváme v učebnách a jiných třídách naší školy. **Po prázdninách tu prožijeme další nový školní rok.**

POPIS TŘÍDY VI. B, Petr Žďára

Navštěvuji třídu VI. B na Základní škole Slovan v Kroměříži. Naše třída je velká a prosvětlená širokými okny. Pro žáky je zde čtrnáct lavic ve čtyřech řadách. Mezi hlavní tabulí a okny má učitel svůj stůl.

Dvě menší tabule jsou pouze informativní. Na šňůrách jsou výkresy, které malujeme ve výtvarné výchově. V jejich blízkosti je mapa světa a mapa, která nám pomáhá v českém jazyce při větné skladbě.

Nástěnky připomínají sport a cestování. Za lavicemi žáků jsou umístěny tři skříně pro učební pomůcky a **plyšový maskot s fotbalovým míčem**. Nechybí ani umyvadlo s ručníkem a odpadkový koš, které se nacházejí u vstupních dveří.

Třída je pěkná s pěkným výhledem na část naší školy.

POHLED Z OKNA

Tak z okna hledím
a cítím žal.
Tolik smutku
jen pes zaštěkal.

Kdo tvrdí,
že město je rájem?
Lidem jde jen o peníze.
Kdo zaplatí nájem?

Za cílem beze smyslu,
jako těla bez duše.
„Pane, dal byste peníze?“
„Ne!“ odpoví suše.

Začíná pršet.
Po okně voda stéká.
„Co je to tam?
Co je to za člověka?“

Starší dáma ve žlutých šatech,
s úsměvem na tváři, bez nucení.
Jako z nebe záře, vskutku
nastalo mého srdce rozsvícení.

Konečně štěstí,
někdo bez utrpení.
Kytičku na dlani,
věda to není.

Od okna odstoupím,
s veselím jdu spát.
Na tu starší dámu,
budu vždy s radostí vzpomínat.

Diana Morevová, VIII. A,
vítězka okresního kola olympiády českého jazyka

SLOVA OPAČNÉHO VÝZNAMU

Otázka

?

1. MLADÝ:						
	S	T	A	R	Ý	
2. UVNITŘ:						
	V	E	N	K	U	
3. LEŽET:						
		S	T	Á	T	
4. ŠTĚDRÝ:						
	L	A	K	O	M	Ý
5. MĚSÍC:						
	S	L	U	N	C	E
6. HLOUPÝ:						
	C	H	Y	T	R	Ý
7. SVĚTLO:						
		T	M	A		
8. LEVNÝ:						
	D	R	A	H		

SLOVA STEJNÉHO VÝZNAMU

Otázka

?

1. výhra:							
	í	t	ě	z	s	t	v í
2. najedený:							
		s	y	t	ý		
3. dopis:							
	p	s	a	n	í		
4. lékař:							
		d	o	k	t	o	r
5. mince:							
	k	o	r	u	n	a	
6. vykouzlit:							
		v	y	č	a	r	o v a t
7. navinout:							
	n	a	m	o	t	a	t

8. hvízdát:

p	í	s	k	a	t

ROZHOVOR

1. My: „Co si myslíte o škole Slovan?“

p. uč. Droščák: „Nejlepší škola, na které jsem zatím učil.“

2. My: „Co vás tady nejvíce zaujalo?“

p. uč. Droščák: „Skulptura kosmonautů, která tu byla na nádvoří. Chtěl bych na ni pověsit panu učiteli Krejčíříkovi kolo.“

3. My: „Jaká žákovská perlička se Vám vybaví?“

p. uč. Droščák: „Jedna žákyně hledala tlačítko escape na monitoru a křičela, že ho tam nemá.“

4. My: „Budou vám letošní devátáci chybět?“

p. uč. Droščák: „Určitě!“

U nás ve školní jídelně Slovan

My: „Jaké perličky jste od žáků slyšela?“

Paní kuchařka: „Jednou jsem se bavila u výdeje s paní vychovatelkou a žáček první třídy po chvíli řekl: „Mám už hlad, už tady stojím asi tři dlouhé hodiny. Dáte mi, prosím, už to jídlo?“

My: „Jaké jídlo v jídelně má největší úspěch?“

Paní kuchařka: „Rajská omáčka, buchtičky s krémem, smažený sýr, pizza a samozřejmě krupice.“

My: „A jaké jídlo má nejmenší úspěch?“

Paní kuchařka: „Ryby, dušená zelenina a špenát.“

POHLED Z OKNA, Natálie Potočná, IX. B

Jednou z nejlepších věcí v zimě je pro mě ranní pohled z okna. Není přece nic těžkého na tom rozlepit oči, odzívnout si a zahledět se na tu nádheru venku. Když vidíte bílou krajinu, zmrzlé ptáky na větvích, stromy v teplém sněhovém kabátě a děti, které samou radostí vstaly o dvě hodiny dříve jen proto, aby si ten krásný zimní čas užily co nejdéle, vaše nálada, vaše nálada se okamžitě vylepší.

Když se zadívám z okna na ten zmrzlý svět tam venku, tak jsem velice rád, že mám přes nohy teplou peřinu. Když se můžu zahřát teplým čajem a jen se zasnít.

V létě výhled z okna ven také stojí za to. Oslepen barvami okvětních lístků květin a omámen všemi vůněmi, co se linou zvenčí, padám do mdlob. Mám chuť vyskočit na nohy a utíkat hrát si s ostatními, i když mám třeba jednu z nudných domácích povinností.

Pro některé děti, které nejsou schopny samostatného pohybu, je pohled z okna jako pohádka z televize. **Můj kamarád Adam, který je od narození na invalidním vozíku, vždycky říká: „Pohled z okna v každém ročním období je pohlazení duše.“**

téma k zamyšlení

Najděte začátek tajenky a vyluštěte přísloví

Nápověda: Odolnost rostliny, opatřené žahavými chloupky, vůči poklesu teploty pod 273,14 Kelvinů je dokonalá.

A	Č	E	G	B	Y	W	Q	I	U
I	X	P	U	B	X	V	A	P	X
P	Y	X	Q	Ň	W	Š	Ť	D	J
E	W	I	V	U	M	R	Á	W	B
X	F	Ř	X	Í	Č	Ž	Z	X	A
L	Č	P	Q	L	Y	F	N	Y	O
P	Ž	O	G	Á	P	S	E	Ž	J
Z	W	K	Y	R	X	O	W	X	Q
O	Q	D	X	O	B	A	K	O	R
U	H	I	J	D	O	V	D	L	A

MĚLA JSEM STRACH, Ivana Procházková, VI. D

Jednou v noci jsme šly s kamarádkou Aničkou stezku odvahy lesem. Chodily jsme ve dvojicích, abychom se tolik nebály. Cestou začalo hlasitě šustět ve křoví. Dostaly jsme velký strach.

Otočily jsme se a rozhlédly se kolem dokola, ale nic nebylo vidět. Pokračovaly jsme v cestě dál. Zatím bylo ticho, ale po chvíli něco opět zašustilo. Zrychlily jsme do kroku a pospíchaly z lesa ven, ale cesta se nám zdála nekonečná. Zvuk se neustále přibližoval blíž a blíž. Anička řekla: „Co když je to divoké prase?“ To nás popohnalo ještě víc.

Najednou se před námi objevil východ z lesa. Konečně jsme si mohly vydechnout. Před námi zbývalo pár metrů do tábora. Byly jsme šťastné, že už nemusíme do toho lesa nikdy vkročit

CO SE MI STALO V LESE, Ivana Dočkalová, VI. D

Každý rok se těším, až s babičkou půjdeme na podzim do lesa na hříby. Nachystáme si malý nožík, košík a jde se do lesa. Babička i já umíme hříby poznávat velice dobře. To se mi ale minulý rok nevyplatilo. Když jsem vyšla strmý svah, najednou bum! Letěla jsem hlavou dolů, nakonec to však dopadlo dobře. Jenom jsem měla naraženou pravou nohu a levou ruku. Nad srázem na mě babička náhle zavolala: „Co pak jsi neviděla ten kluzký svah?! Jsi v pořádku?!“ Tato nehoda mi však nemůže vzít radost jít další rok s babičkou znovu! Letos mi babička povolila už i hříby odřezávat. Bylo to moc fajn a už se teď moc těším do lesa na hříby.

MASÁŽ BRÁNICE NA PRÁZDNINY

(Z KNIŽNÍHO KLUBU ALBATROS)

Sedí to za stromem a lítají z toho třísky. Co je to ? (Pinocchio si holí nohy).

Otec vysvětluje synovi: „Ten výprask jsem ti dal proto, že tě mám moc rád.“
„Ale tati, tolik lásky si snad ani nezasloužím.“

Kluk se chlubí kamarádům:

„Můj děda je rytíř!“
„Nepovídej!“
„Fakt, má brnění v nohou i rukou!“

„Tati , přeložili mě do zvláštní školy.“
„Výborně Pepíčku, když na to máš, tak studuj.“

Maminka se ptá Pepíčka:

„Kdy už si konečně opravíš tu známku z matematiky?“
„Nevím, paní učitelka nechce dát ten notes z ruky!“

„Máte velmi pěkné zuby, paní učitelko!“

Nová učitelka se polichocně usmívá:
„To mám po mojí mamince.“
„A sedí vám dobře?“

Vymotají se dva transformeři z hospody a jeden povídá:

„Pojď, složíme se na taxík!“

Kdo to jsou předškoláci?

Předškoláci jsou školáci, kteří nechodí do školy, ale pouze před školou.

Maminka se ptá Pepíčka:

„Pepíku, proč táhneš do školy to kolo?“
Pepíček ji odpoví: „Paní učitelka mi chce promluvit do duše.“

Co vznikne zkřížením žížaly a ježka? Ostnatý drát!

Zastaví policista auto a říká:

„Občane, už potřetí vás upozorňuji, že vám teče chladič!“
„A já vám potřetí říkám, že řídím kropicí vůz!“

**Pepíček přibíhá pozdě do školy.
Na chodbě se srazí s učitelem.
„Deset minut zpoždění,“
oznámí přísně učitel.
„Já taky,“ rozzáří se Pepíček.**

A hurá na prázdniny... Na shledanou příště...

